

ningen med at fastsætte et Grundbeløb, hvorefter Indkomstskatten kan opkræves, og hvortil saa yderligere kan føjes et Tillæg, har været den, at Grundbeløbet skulde være det normale, det almindelige. Man har set saaledes paa Sagen, at der maatte være en Grænse for, hvor meget Kommunalbestyrelsen maa kræve af Skatteyderne. Endvidere har den siddende Kommunalbestyrelse Ret til at gaa 20 pCt. ud over Grundbeløbet. Man er saa endda gaaet længere, idet man har gjort den Betragtning gældende, ligesom den højtærede Minister har gjort det, at der kan komme de Tilfælde, hvor de 20 pCt. ikke kunne slaa til, og hvor man maa kunne gaa videre. Det er heller ikke det, der omtales i denne Sag. Der omtales kun dette, at naar det har været nødvendigt at faa en større Indtægt end den, der kan tilvejebringes ved Hjælp af Grundbeløbet plus 20 pCt., kan man ikke gøre det ved at overføre et stort Underskud paa Budgettet, saa maa man ifølge Loven, som vi forstaa den, gaa til Vælgerne og forelægge dem Sagen, som den er, og saa bliver det Vælgernes Sag gennem deres Valg at vælge, hvorledes de fremtidig eller for Resten af Valgperioden ville have Kommunens Sager forvaltede.

Lad mig nu forudsætte, at der var blevet udskrevet et saadant Valg, og at den Borgerrepræsentation, der var bleven valgt, ved Mandatets Tildelelse havde faaet et bestemt Paalæg af Vælgerne om, at de skulde sørge for, at Budgettet blev bragt ned endogsaa maaske under Grundtaksten. Ja, saa vilde der slet ikke være andet at gøre for denne Borgerrepræsentation, hvis den da overhovedet vilde lade sig vælge paa de Betingelser, end at tage fat paa at behandle Budgettet og faa undersøgt, paa hvilke Konti den kunde bringe det ned. Og det skulde da nok vise sig, at en alvorlig Villie i denne Retning vilde bringe Resultater — hvor store kan jeg naturligvis ikke sige. Hvis derimod Vælgerne gennem Valget tilkendegive, at de ere indforstaaede med den afgaaede Borgerrepræsentation i, at den Skatteudskrivning, de have foreslaaet, maa siges at være i Overensstemmelse med Vælgernes Opfattelse af, hvad der maa udkræves til Kommunens forsvarlige Forvaltning, ja, saa gaar det ogsaa i Leje af sig selv. Det frembyder ikke nogen som helst Vanskelighed. Det hele, som det vil dreje sig om, er, at man ikke opfatter Sagen saaledes, at Udgiftssiden er ukrænkelig, den kan man ikke røre ved, men det er altid Indtægtssiden, som skal rette sig efter Ud-

giftssiden. Saaledes forholder det sig jo ikke, eller det bør ikke forholde sig saaledes.

Jeg vil allerede paa dette Tidspunkt bringe den højtærede Minister en Tak for det gjorte Tilbud om eventuelt at ville forhandle om en Ændring til Loven, en Ændring til § 27 eller § 1 — hvilken kan jeg ikke sige her for Øjeblikket —, for saa vidt det maatte anses for ønskeligt, at en saadan Ændring indførtes til Klargørelse af Loven. Og den Ting erkender jeg, som før fremhævet, at det staar ikke i denne Lov med klare Ord anført, eller rettere sagt med det nøjagtige Udtryk anført, at der skal tilvejebringes Balance. Men, som jeg før tillod mig at anføre, staar det heller ikke i nogen anden af de kommunale Love, men desuagtet betragter man det som en Selvfølge, at der skal være Balance. Hertil sagde den højtærede Minister: Ja vel, men der er den Forskel, at der kan man ved Skatteudskrivningen indrette Indtægtssiden saaledes, at den kommer til at dække Udgiftssiden. Ja, indtil en vis Grænse, thi man kan dog for Landkommunernes Vedkommende heller ikke gaa ud over en vis Skatteansættelse, og hvis man vil derudover, skal man spørge Amsraadet, og for Købstadkommunernes Vedkommende skal man i tilsvarende Tilfælde gaa til Indenrigsministeren, og saa beror det dog paa, om disse Autoriteter i dette Forhold ville indvilge deri eller ikke. Der kan saaledes godt fastsættes en Grænse af den overordnede Instans, og saa maa selvfølgelig Kommunalbestyrelserne respektere en saadan Grænse. Ganske paa samme Maade er det jo her for Københavns Vedkommende. Naar Grænsen, uden ekstraordinært Valg, er Grundbeløbet plus 20 pCt., saa kan man ikke overskride denne Grænse, uden at man skal gaa en anden Vej, man skal nemlig gaa til Vælgerne og spørge, om de ville være med til, at der udskrives en større Procent. Saaledes er Forholdet.

Jeg vil her gerne gøre den Bemærkning, at jeg i Øjeblikket er situeret omtrent, som den højtærede Indenrigsminister udtrykte, at han var situeret, nemlig at jeg egentlig ikke har faaet ret megen Oplysning af den højtærede Minister om, hvorledes hans Stilling er i denne Sag. Den højtærede Minister udtalte nemlig, at mine Udtalelser just ikke havde været meget oplysende i Sagen, og det er det, jeg tillader mig at formene: at den højtærede Indenrigsministers Udtalelser heller ikke have givet mig ret mange Oplysninger. Jeg kan jo godt forstaa, at den Opfattelse, der har været gældende ved Svarskrivelsens